

[Bomholt.]

altid har været en energisk Forsvarer for en god Socialpolitik. Det er nok muligt, men vi har set forbigået lidt til det.

Den højtærede Minister begyndte netop med at forklare, ikke at han havde sagt ja til den og den sociale Politik i den Tid, der er gaaet, men at han havde sagt nej til Lov om Arbejdsforhold og Lov om de fire Femtedel-Understøttelser o. s. v., og der er nogle Medlemmer her i Tinget, der ikke kan have glemte den Politik, som Hr. Kjær førte med sit Angreb paa Socialreformen.

Jeg synes, at den højtærede Minister skulde lade være med nu, da han har trukket sine Ord tilbage om den højtærede Statsminister, at mistænkeliggøre Finansministeren og fremstille Finansministeren som en Mand, der ikke havde Styr paa Tingene. Det ender alligevel med, at ogsaa den Udtalelse maa tages tilbage engang.

Hos de Konservative er Stillingen noget besynderlig. Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby er liberal, men ikke Liberalist, og den højtærede Udenrigsminister Hr. Christmas Møller er Socialist, men ikke Socialdemokrat. Mellem disse Formuleringer flyder den konservative Politik af Sted, og jeg tror, der skal en Mand af det ærede Medlem Hr. Kristen Ambys impulsive Sind og Fantasi til for at fortolke den. (*Udenrigsministeren* [Christmas Møller]: Det gaar meget godt!). Ja, gaar det nu saa godt, højtærede Udenrigsminister?

Hvad nu for Eksempel med Socialistforskrækkelsen? Den højtærede Udenrigsminister siger, at han er Socialist, vi er alle Socialister og tilføjer: Er der et eneste Menneske, der kunde tænke sig at lade Nationalbankens Seddelmonopol, Spørgsmaalet om vor Valutakurs, ligge i et privat Aktieselskabs Hænder? Er nogen uenige i, at det er Regering og Rigsdag, der skal bestemme Valutakursen? Jeg kalder det den moderne Form for Socialisering, det vil sige at sætte Samfundsinteressen øverst. Og endvidere: Problemet skal ikke stilles op som Socialisme paa den ene Side og økonomisk Liberalisme paa den anden Side. Den økonomiske og tekniske Udvikling har været og vil utvivlsomt fortsat være af et saa voldsomt Omfang, at det simpelt hen vil være en Nødvendighed at have et større Statsindseende, end vi tidligere har haft.

Det er den højtærede Udenrigsminister, men saa kommer den forhenværende Handelsminister, det ærede Medlem Hr. Halfdan Hendriksen. Det er en femspaltet Overskrift: Statssocialisme er Diktaturets For-

løber, den truer vor Ret til at tro, tænke og tale frit. Statssocialisme er Diktaturets Forløber. Den er uforenlig med et Danmark, der bebos af frie Kvinder og Mænd, fordi Statssocialisme nægter os Ret til at tro, tale og tænke frit, og samtidig er den en Trusel mod aandelig og kulturel Udvikling. (*Boeck-Hansen*: Det er rigtig nok!). Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen synes at være enig med det ærede Medlem Hr. Halfdan Hendriksen.

Men nu er altsaa Spørgsmaalet: Hvor stiller det ærede Medlem Hr. Kristen Amby sig? Det kunde jo tænkes, at han i Stedet gik til den højtærede Udenrigsministers Side, thi de to Standpunkter staar til hinanden som Hund til Kat, og de to Herrer, der har disse to Standpunkter, er endda, saa vidt jeg ved, opstillet i samme Storkreds. (*Oluf Pedersen*: Nej, det turde man dog ikke!). Saa i det mindste i København. Hvad er Partiets Politik, maa man have Lov til at spørge, for der kan ikke spilles med to Slags Kort. Det vilde jeg gerne have, at det ærede Medlem Hr. Kristen Amby vil svare paa. Jeg henstillede det til ham allerede første Gang, jeg havde Ordet. Nu vilde det være rart at høre en Udtalelse.

Og saa er der det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard. Der staar en mærkelig sur Atmosfære omkring det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaards Taler. Han er uden Humør, naar han hele Tiden ser et "mene mene tekel" paa Væggen. Han hævdede, at Socialdemokratiet havde forladt sin Linie. Han maa have mig undskyldt, Socialdemokratiet har videreført sin Linie i Overensstemmelse med Udviklingens Krav og den brede Befolknings Ønsker, medens Det radikale Venstre tilsyneladende bevæger sig over mod den højtærede Indenrigsminister Hr. Knud Kristensen, der som bekendt nu staar paa yderste højre Fløj. Det, der sker nu, er tilsyneladende 1926 om igen, og Resultatet kan tænkes at blive det samme.

Hvis man vurderer det ærede Medlems Tale isoleret, er det, som om P. Munchs sociale Aand er ved at forsvinde af Partiet. Det ærede Medlem Hr. P. Munch lagde Vægt paa det social-liberale med Streg under „social“. Det ser ud, som om Tyngdepunktet nu skal flyttes tilbage til det doktrinært liberale, og derved vil Partiet uvægerligt komme paa Siden af den politiske Virkelighed, hvad det i øvrigt selv maa om.

Men der er en Tanke, jeg fastholder: Den nationale Frigørelse maa følges af den sociale Frigørelse. Økonomien og Erhvervs livet maa indgaa under det fælles nationale